

Podria ser CA NOSTRA

“Vivim del turisme” és la frase que molts de joves hem sentit al llarg de la nostra vida. Però, pel jovent d'avui, just es pot sobreviure a **una massificació insostenible** que ens porta a feines precàries, a la manca d'habitatge i a no poder gaudir de la nostra illa. Ara bé, tot i que ens volen condemnar a ser el jovent sense futur, **Mallorca pot ser molt més que l'aparador del turisme massiu**. Mallorca pot ser el nostre país; pot ser el lloc que diem “casa”, i on viure dignament.

La realitat, però, no és aquesta. Tot i que aquesta illa **podria ser CA NOSTRA**, per molts de joves s'ha convertit només en un parc temàtic on és impossible viure. Massificats, veiem més els nostres barris i pobles amb nostàlgia que amb orgull. Les nostres platges, muntanyes i carrers ara són decorats on no podem accedir; simples escenaris de cartó destinats als turistes.

El nostre país **podria ser ON VIURE BÉ**. Ara bé, veiem com els rèdits d'aquest model depredador es destinen a engrèixar els beneficis d'aquells als qui Mallorca els és igual, mentre aquells que patim la massificació ens hem de conformar amb feines de merda. Les cases i els pisos es destinen al lloguer turístic o a la venda per a no residents, mentre que nosaltres no ens podem permetre un sostre per emancipar-nos. El jovent estam condemnats a malviure per temporades i sense la seguretat del futur que ens ve. Sense treballs dignes, sense accés a una llar i sense oportunitats més enllà del monocultiu del turisme, com podem viure a la nostra terra?

I sí, aquesta illa **podria ser MALLORCA**; la Mallorca que estimam com el nostre petit paradís. Al final, però, és la Mallorca de la costa encimentada i dels sementers destruïts per xalets, piscines i camps de golf. Als joves ens tallen l'aigua, ens maten el nostre camp i venen la nostra identitat com un producte més. Anar a la platja és impossible, la nostra cultura és menystinguda, la Serra està venuda, el jovent marxa fora... i la nostra illa mor.

Vivim en un model depredador que satura els serveis públics, privatitza els espais comunitaris, depreda els recursos naturals i destrueix el territori. Nosaltres, però, seguim creient que el nostre país val la pena. Creiem que Mallorca té el potencial per ser un país de futur, construït per la majoria; un país innovador i pròsper. Creiem en l'illa on el territori es conservi i sigui per gaudir. Creiem en una terra on les coses més bàsiques: la casa, l'aigua, l'aliment, el temps lliure... no siguin un tresor. Per això, pensam que Mallorca pot ser diferent. I lluitam perquè ho sigui.

Per això, el jovent de Mallorca ho tenim clar: **DECREIXEMENT, HABITATGE I VIDA.**

Decreixement per poder tornar a gaudir de les nostres platges, carrers i pobles; per poder garantir els recursos bàsics i per poder ser més lliures; per poder alliberar-nos de l'ansietat de feines inacabables, de precarietats inassumibles... Decreixement, en definitiva, per poder aportar alternatives, per obrir noves economies, per impulsar la nostra indústria i agricultura i per garantir treballs dignes. Però també ens cal **habitatge; una llar per fer un projecte de vida sense demanar permís a ningú.** Perquè les cases són per qui hi viuen, no per qui ens visiten. I, amb tot plegat, guanyar vida. **Vida per poder repensar el nostre país, per deixar que tot ens passi per sobre i per poder decidir què volem sense impediments.**

Que aquesta illa pugui ser o no Mallorca depèn de no renunciar a allò que volem i podem ser; depèn de no renunciar al futur del jovent.